

Pertrauka

◆◆◆ Leidžia Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai ◆◆ 2015 m. gegužė ◆◆

*Einam jau. Kaip niekad šypsos saulė
Ir kaip niekad mokykla jauki,
Priešaky toks nuostabus pasaulis,
Miestai ir žvaigždynai priešaky.*

J. Degutytė

MIELI ABITURIENTAI!

...Vėl pavasaris, vėl pasisuko ratas į saulę, kuri palaimingai šildo visa, kas gyva. Dar vienas pavasaris, bet kiekvieną kartą vis kitoks, kitaip pripildo ramos spindėjimą, žiedų margumą, paukščių giesmes, kitu turiniu, kitokia forma, kitokia prasme. Bene kiekviena diena gali tapti švente – pirmosios vėversio giesmės, pirmosios pavasario sėjos... Keista, o mes švenčiame Paskutinio skambučio šventę. Šventę, su kuria ateina branda abiturientams. Riba tarp pirmojo ir paskutinio yra didelė ir kartu labai maža. Tai tarsi lieptas, vedantis į savarankišką taką...

Mokykloje prabėgę metai su vaikišku čiaušėjimu, su paauglystės padūkumu, su jaunatvišku susimąstymu atrodo tokie trumpi šiandien. Gal ne viską išmokote, ne viską vienodai pasiėmėte iš tų riešukučių, gal ne visiems reikėjo to paties. Tačiau norėtusi, kad išsineštumėte pačias geriausias akimirkas, šilčiausius prisiminimus, išsineštumėte didelę meilę. Meilę žmogui, medžiui, paukščiui, gėlės žiedui, nes jei nemylėsite mažų dalykų, negalėsite mylėti ir didelių. Neleiskite sudygti vienadieniškumo ir vartotojiškumo sėklai, nes tada žmogus tik ima ir visai negalvoja, ką paliks po metų, dešimties... Todėl išsaugokite tikras dvasines vertybes, neiškeistas, neišparduotas, gebėkite atsižadėti daug ko, kad išliktumėte žmonėmis. Tebūna jūsų mintyse šviesu, širdyse – šilta, virš galvos – giedra, po kojomis – tvirta, akyse – džiugu.

TEGUL JŪSŲ ŠVENTĖ – PASKUTINIS SKAMBUSIS – BUS ILGAI JUMS ĮSIMENANTIS. Sveikiname ir linkime kuo didesnės sėkmės egzaminuose bei geriausios kloties jūsų tolesniame gyvenimo kelyje...

„Pertrauka“

Sveikinimo žodis abiturientams

Noriu pasveikinti XXIV laidos abiturientus Paskutinio skambučio proga, cituodama, rašytojo filosofo J. V. Gėtės žodžius, kad kiekvienam žmogui duota užtektinai jėgų įvykdyti tai, kuo jis įsitikinęs. Remdamasi šiuo posakiu, noriu Jums visiems palinkėti ryžto ir sėkmės siekiant užsibrėžtų tikslų.

Paskutinis skambutis nuskambės 162 abiturientams. Šiomet gimnaziją baigia penkios abiturientų klasės, iš viso 162 mokiniai: 78 merginos, 84 vaikinai. Gimnazistai turėtų būti dėkingi savo auklėtojams, kurie rūpinosi, globojo. Tai auklėtojai J.Ivanauskienė, R.Paukštytė, G. Kraujelienė, V. Rulys, B. Gilienė (I–II klasėje IVe klasės mokiniams vadovavo R. Asanavičius), R. Vezbergienė.

Mieli abiturientai, džiaugiamės, kad buvote aktyvūs, saviti, įdomūs. Noriu pasidžiaugti akademiniais rezultatais ir paminėti geriausiai besimokančius ketvirtokus.

IVa klasės mokiniai: M. Antiuchovaitė, J. Brandišauskaitė, G. Dainėvičiūtė, D. Jundulaitė, T. Kairys, U.Kurklietytė, G.Lapkovas, T. Logoida, M. Maradišvili, D.Medytė, E. Navikaitė, D. Oksaitė, I. Petraitytė, D. Pušnytė, K. Račiūnas, M. Šeštokas, S.Šimoliūnaitė, K. Valantiejus, M. Žukas.

IVb klasės mokiniai: K. Andriūnas, I. Danilevičiūtė, T. Motiekaitis, Š. Ožalas, I. Zigmantavičiūtė.

IVc klasės mokiniai: R. Jovaiša, A. Kaminskas, M. Mažeika.

IVd klasės mokiniai: E. Brazdeikaitė, R. Kirklytė, B. Kriščiūnaitė, I. Ribokaitė.

IVe klasės mokiniai: T. Balčiūnas, S. Milinauskaitė.

IVf klasės mokiniai: Ž. Kriščiūnas, R. Matveičikas, K. Mikoliūnaitė, P. Vidugiris.

Savo mintis norėčiau baigti prieš penkerius metus gimnaziją baigusios mokinės Editos pasakytais žodžiais: „Linkiu gyvenimo kelyje santarvės mokytis iš upės, ji blogį moka aplenkti savo gražiais vingiais, o šapelius meta į krantą. Kantrybės mokytis iš žemės, ją trypia, aria, bet ji tyli, laukia ir maitina mus. Stiprybės mokytis iš saulės, nors debesys pastoja jai kelią, bet ji išsiveržia, šypsosi, šviečia ir šildo. O atkaklumo mokytis iš vėjo, tik jis sugeba prasiskverbti pro mažiausias plyšelius ir nepabūgsta jam kelią pastojančių kalnų“.

Gimnazijos administracijos vardu noriu nuoširdžiai palinkėti kuo didžiausios sėkmės, įveikiant mokslo slenksčius – egzaminus ir išmintingumo pasirenkant tolesnį kelią.

Direktorius pavaduotoja ugdymui Vilma Rimvydienė

Ir vėl Paskutinis... arba auklėtojos prisiminimai

Visus mokslo metų renginius vainikuojantis įvykis – Paskutinio skambučio šventė. Tą dieną ketvirtokai į mokyklą susirenka vieni rimti, kiti save drąsinantys, tretį pasitempę, bet visi dar vaikiški, juokaujantys apie kasdienybę. Ši diena – šventė ne tik mokiniams, bet ir mokytojams, abiturientų tėveliams.

Visose mokyklose Paskutinio skambučio šventė turi savo tradicijas. Viena iš jų – auklėtoją pasiimti iš namų ir atlydėti į mokyklą. Vieni tam nuomoja limuzinus, kiti greitosios pagalbos automobilius, tretį į mokyklą atrieda senais automobiliais. Stengiamasi kiek įmanoma tai padaryti kuo linksmiau, išradingiau. Abiturientai stengiasi vieni kitus pralenkti – vyksta savotiškos varžybos. Rytines miesto gatves stebina kavalkados mašinų, motociklų, važnyčiotųjų ar išskirtinio transporto vairuotojai. Moksleiviai skelbia savo šventę: „pypina“, garsiai leidžia muziką, mojuoja, praeiviams. Mašinos dažniausiai papuoštos balionais, kaspiniais, su klasės ir mokyklos užrašais. Taip Panevėžys metai iš metų mato jaunimo šėliones...

Kadangi šiais metais išlydžiu jau šeštą savo dvyliktokų laidą, tai noriu pasidalinti įspūdžiais apie šią šventę. O jų buvo

visokių – ir laidų, ir kelionių... Į mokyklą teko atvykti įvairiausiu transportu: senu automobiliu, „brička“, kurią tempė patys dvyliktokai. Buvau atnešta ir ant rankų. Viena iš įsimintiniausių kelionių buvo senutėliu „paziku“ su linksmai grojančiu armonika muzikantu. O istorija buvo tokia – tą rytą labai ilgai nesulaukiau savo abiturientų, pasirodo, sugedo jų transportas, tai merginos blaškėsi po autobusų stotį, ieškodamos pagalbos, kol išsiderėjo „paziką“ – istorinę visuomeninę transporto priemonę... Nesvarbu, kuo ir kaip dvyliktokai atsiveža savo auklėtojus, svarbiausia nuoširdumas, pagarba mokytojams ir, žinoma, linksma, smagi nuotaika.

Paskutinė auklėtojo pamoka – dar viena šventės tradicija. Jos metu prisimenamos smagiausios akimirkos, juokingiausios istorijos, palinkima geros kloties egzaminuose. Paskutinė pamoka – tai ir gyvenimo pamoka, nes kiekvienas auklėtojas nori, kad jo mokiniai pasiektų savo tikslus, taptų gerais žmonėmis, sukurtų puikias šeimas, užaugintų šaunius vaikus. Tai ir susikaupimo, ir apmąstymų, ir liūdno akimirkos, kada rašomi laiški sau ir kitiems, kurie bus perskaityti po dešimties metų...

(tęsinys 3 psl.)

Paskutinio skambučio tradicijos nesikeičia daugelį metų, tik keičiasi mokiniai, todėl mes, mokytojai, jaučiame nenumaldomai bėgantį laiką ir kaip karta keičia kartą...

Išleisdama savo šeštąją laidą (o tai jau visai nemažai!) visiems mūsų gimnazijos ketvirtokams noriu palinkėti Marijono Mikutavičiaus dainos žodžiais:

*Tenai,
Kur baigias horizontas,
Prasideda nauji keliai.
Mes bėgame į kitą krantą
Lyg įsiveržę laisvėn kaliniai.
Dabar geriausi mūsų vakarai...*

LINKIU, KAD JIE PAJUSTŲ, JOG GERIAUSIAS LAIKAS PRABĖGO MOKYKLOJE... SĖKMĖS IŠEINANTIEMS...

IVf klasės auklėtoja Regina Vezbergienė

Artėjant Paskutiniam skambučiui, mus apima nerimas, nes nesinori palikti mokyklos, mokytojų, draugų, tačiau daugelį ima baimė žinant, kad Paskutinio skambučio šventė – tai ženklas, kad prasidės didieji išbandymai – egzaminai.

Egzaminai – tai patikrinimas, kiek išmokome trindami suolą dvylika metų. Mano nuomone, egzaminai yra „baubas“, nes tai reikalauja daug streso, nemenko pasiruošimo, tačiau rezultatai priklauso nuo mūsų pačių valios, užsispyrimo ir noro baigti mokyklą gerais pažymiais. O geri rezultatai – tai galimybė įstoti į mėgstamą, norimą, gal net svajonių specialybę.

Praėję metai mokykloje buvo tikrai sėkmingi: susiradome puikių draugų, kurie išliks visam gyvenimui, kai kurie susirado „antras puses“, paaugome, sustiprėjome fiziškai, patobulėjome morališkai, įgijome daugiau išprusimo, tapome tolerantiškesni. Į ateitį žiūrime pozityviai, tikėdamiesi, jog visi užsibrėžti tikslai bus įvykdyti. Aš tikrai tikiu, kad svajonės pildosi, bet tik tuomet, kai labai to nori, nesėdi vietoje ir nelauki, kol viskas bus padėta ant lėkštutės.

Žodis KETVIRTOKAMS

Norėčiau padėkoti visiems mokytojams, kurie negailėdami savęs vedė mus svajonės link – sėkmingai baigti mokyklą. Ypač dėkoju mūsų klasės auklėtojai Rasai Paukštytei už kantrybę mus auklėjant, siekiant iš mūsų klasės padaryti vieną didelį kumštį. Sėkmės visiems pasiliekantiems gimnazistams ir suvokimo, kad mokytis reikia.

Brigita Gabriūnaitė, IVb

Daugeliui tėvų Paskutinis skambutis iššis kas valgos skausmas, kadangi abiturientams visko reikia: naujos suknelės, papuošalų ar batelių merginoms. Vaikinams galbūt šiek tiek paprasčiau - naujų marškinių ar kaklaraiščio... Dažnas pasakys, kad tai pinigų švaistymas, o aš manau, kad tai malonumas, nes tokia šventė būna kartą gyvenime. Mes juk jau nebe tie maži vaikai, kurie kapstosi po smėlio dėžę ar verkia dėl atimto žaislo... Viskas visiškai kitaip. Kaip ir laikas, kuris bėgo gimnazijoje žaibiškai. Praėjusieji metai – tai kažkoks atradimas, kažkas nepaprasta mano gyvenime, nes su trečia gimnazijos klase viskas nenumaldomai kito. Buvo rengti įvairūs renginiai, turėjome puikių švenčių ir susitikimų, o tai davė daug geros gyvenimiškos patirties, supratau, kad norėdamas gali padaryti labai daug ir patirti malonių emocijų. Visi mokykliniai atsiminimai man išliks labai ilgam.

Besimokydama šioje gimnazijoje vis dažniau pradėjau galvoti apie savo ateitį. Supratau, kad į tai, kas nauja, reikia žvelgti su dideliu optimizmu, nes tai teikia jėgų ir veda tik pirmyn. Aš teikiu pirmenybę tik pozityviam mąstymui, nes supratau, nors ir kaip viskas susiklostytų, niekada nereikia nuleisti rankų, o šypsotis bei žvelgti į gyvenimo horizontą plačiai. Kada tvirtai tiki, norai pradeda pildytis. Drąsiai sakau, jie iš tiesų pildosi! Tereikia turėti tikslą, didelius siekius ir apsišarvuoti kantrybe.

Egzaminai? Taip, jie baugina, kelia nerimą, bet jei esi tinkamai pasiruošęs, viskas atrodo lyg mažas kontrolinis darbas, kuris nesibaigia per keturiasdešimt penkias minutes, o trunka net tris valandas. Tai patikrina sukauptų žinių bagažą, ką išmokai per dvylika mokslo metų ir leidžia suprasti, ar metai, praleisti mokykloje, nebuvo tik suolo trynimai? Tai buvo mūsų darbas, kurio dėka į gyvenimą išeisime pasiruošę. Viso to mus išmokė mokytojai bei padėjo tėvai ir artimieji. Jų stiprybė, atkaklumas mus vedė pirmyn. Didelis tėvų ir mokytojų palaikymas man buvo gera pasipirtis, juk gera komanda gali laimėti net ir sirgalių dėka, taip yra ir čia. Tik šįsyk „sirgaliai“ yra tėvai ir mokytojai, kurie įdėjo visą širdį, meilę ir savo kantrybę, kad išaugintų mane tokią, kokia esu. Juk be jų nebūčiau tu, kuo esu...

Labai noriu padėkoti savo tėvams, kurie mane augino su meile ir visiems mokytojams, kurie man suteikė daug akademinį žinių, tad jiems liksiu dėkinga visą savo likusį gyvenimą. AČIŲ JUMS, KAD ESATE!!!

Jovita Jasėnaitė, IVb

Artėjant Paskutinio skambučio šventei, užplūsta malonūs jausmai, bet tuo pačiu metu ir nerimas dėl ateities, prasidedančio naujo gyvenimo tarpsnio. Praleisti metai šioje gimnazijoje buvo ištis nepaprasti. Naujos pažintys, nauji draugai, kurie kiekvieną dieną buvo kartu, mokytojai, kurių padrašinančios šypsenos padėjo siekti užsibrėžtų tikslų. Mums gimnazijoje praleistas laikas ištis neįkaino-

jamas: kiek džiugių, jaukių atsiminimų išliks atmintyje, kurie su nostalgija primins, kad šis laikas jau baigėsi... Be abejo, bus labai gaila išsiskirti su mokytojais, klasės draugais, su kuriais praleistas laikas buvo be galo įdomus, tačiau, manau, jog jie širdyje išliks visą gyvenimą. **Tikime, kad baigusios mokyklą, sieksime savo užsibrėžtų tikslų, svajonių, nes, jei tikrai kažko nori, viskas yra įmanoma – tiesiog reikia labai tuo tikėti.** Šiandien prisimename, kad kiekvienas jau nuo mažų dienų svajojame kažkuo būti, žvelgėme į ateitį su viltimi. O dabar labai tikime, kad svajonės išsipildys. Taigi labai norėtume padėkoti mokytojams bei palinkėti savo klasės draugams svajonių išsipildymo, sėkmės bei išstvermės susidūrus su įvairiomis kliūtimis.

Grėta Abromavičiūtė,
Martyna Mikeliūnaitė, IVf

Laikas nepastebimai greitai bėga... O gal, galime sakyti, lekia? Užtenka retsykiais žvilgtelėti į kalendorių ir suprasti, jog tiek daug įvyko mokykloje ir tiek nebe daug beliko. Rugsėjo 1-oji, 100-dienis, įvairūs renginiai, įskaitos... O štai jau artėja ir Paskutinio skambučio šventė. Kuo greičiau ji artėja, tuo labiau suvoki, jog artėja ir dienos, kuomet bus patikrinamos mūsų žinios. Nemanau, jog egzaminai – „baubas“. Tai tiesiog žinių patikrinimas, ko išmokome, sužinojome per 12 mokslo metų.

Pažvelgusi į praėjusius gimnazijoje mokslo metus, galėčiau teigti, jog laikas realiai prabėgo nepastebimai. **Kasdien keliaudami į mokyklą murmėdavome: „Kada pagaliau visa tai pasibaigs...“** Ir štai, kai jau visa tai eina pabaigos link, suvoki, jog prieš tave atsivers visai kitoks pasaulis. Tuomet reiks pačiam kovoti dėl savo gerovės, atsiras daugiau rūpesčių, atsakomybės ir visa tai reiks įveikti savo jėgomis. Žinoma, visi abiturientai tikisi ir gyvena viltimi, jog užvėrus gimnazijos duris, atsivers naujas, geresnis gyvenimo etapas.

Kiekvienas žmogus (pirmokas, abiturientas ar keturiasdešimtmetis) turi svajonių. Ir tai visiškai normalu. Svajonės, o ypač tikėjimas, kad jos išsipildys, skatina mus tobulėti, siekti aukštumų. Ir, žinoma, įdėjus daug darbo, pastangų, jos gali išsipildyti. O kartais... Tiesiog užtenka stipriai tuo tikėti.

Daugelio abiturientų vardu norėčiau padėkoti visiems mokytojams už suteiktas žinias, už kantrybę, paskatinimą ir tikėjimą mumis. Be abejo, visi

gyvenime darome klaidų – tai žmogiška. Tačiau tam ir gyvename, kad klystumė, o vėliau iš šių klaidų mokytumės ir jų nebekartotume. Tad ir už jas taip pat norėtume atsiprašyti.

VISŲ VARDU TARIAME JUMS AČIŪ!

Roberta Kirklytė, IVd

Paskutinio skambučio šventė nenumaldomai artėja, natūralu, kad mokyklos koridoriai bei spalvotos sienos padeda lyg ir priminti tai, kad mokykloje laikas po truputį baigiasi ir senka. Tik tada supranti, kad po nepilno mėnesio jau nebeišgirsi skambučio garso, mokytojos veido su plačia šypsena taip pat nebeišvysi.

Jeigu reikėtų įvertinti paskutinius metus, praleistus gimnazijoje dešimtbale sistema, aš juos nedvejodama įvertinčiau dešimtuku. Šie metai iš tiesų buvo ir vis dar yra kupini laimės, nepamirštamų akimirų su draugais, šiek tiek streso teko pajusti bandomuosiuose egzaminuose bei įskaitose, kurios sudrebino ne tik širdį bet ir kojas. Jaučiasi jau ore tyrantis nerimas artėjančiuose brandos egzaminuose. Bet svarbiausia – tik čia, gimnazijoje, pamačiau ir supratau, kas yra tikri draugai ir tikra vienybė įvairiose

gyvenimiškose situacijose, ką reiškia jausti, kad kiekvienas gimnazijos mokinys jaučiasi svarbus ir mylimas kaip tikroje šeimoje.

Viltys kol kas yra labai optimistiškos ir pozityvios, tikiuosi įstoti į norimą specialybę, dirbti mylimą darbą bei tiesiog džiaugtis gyvenimu. ☺

Svajonės pildosi tik tada, kai iš tiesų jomis tiki ir bandai jų siekti, taigi, manau, labai norint ir svarbiausia aukojančias, gali prasiskinti kelią į norimą šlovę savo gyvenimo kelyje.

Egzaminai man yra vienas iš pirmųjų žingsnių į suaugusio gyvenimo kelią. Tai ne tik žinių patikrinimas, tai pirmą ekstremalią situaciją, išbandanti mus, dvyliktokus, kaip suaugusius ir pilnaverčius asmenis, gebančius atsakyti už save, savo pasirinkimus ir atsakomybę už savo veiksmus ateityje.

Labiausiai norėčiau padėkoti gimnazijos mokytojams už kantrybę pamokų metu, už kiekvieną šypseną kas rytą, atsiprašyti už galbūt tingulį, išlindusį kone kasdien ☺ Ir labai ačiū noriu ištartį savo auklėtojai už didžiausią supratingumą, išstvermę ir meilę mums, kad ir kokie mes visi skirtingi ir nenusėjami kartais pasirodome. Norėčiau visiems gimnazijos mokiniams, ypač pirmokams ir trečiokams palinkėti džiaugtis kiekviena akimirka mokykloje, nes man, ketvirtokai, šie metai pralėkė kaip akimirka, kurios niekaip nepavyksta pristabdyti. Ir jau dabar norėtusi turėti dar šiek tiek daugiau laiko mokykloje. Laikas priverčia suprasti, kad daugiau neteks matyti kasdien besišypsančių draugų veidų bei pozityvios gimnazijos bendruomenės. **Tad labai labai noriu, kad jums laikas mokykloje nepraeitų veltui, suraskite tikrus draugus, būkite aktyvūs, kūrybingi, kad akimirkos mokykloje įstrigtų ilgam, kaip atsitiko ir man.**

☺ Justina Galekaitė, IVc

PADĖKOS VAKARAS 2015

2015 metų PADĖKOS VAKARO NOMINANTAI IR LAUREATAI

Sveikiname ir linkime kuo geriausios kloties
moksle ir kūryboje, visuomeninėje veikloje.

JŪRATĖ GELŽINIENĖ – METŲ MOKYTOJA
INGA RULIENĖ – METŲ MINTIETĖ

I klasės

MARTA RULYTĖ, Ib klasė – METŲ PIRMOKĖ

VERONIKA PALIONYTĖ, Id klasė
MATAS ŠIURSKAS, Ib klasė

II klasės

LETA REMEIKYTĖ, IId klasė – METŲ ANTROKĖ

TADAS KAUNELIS, IIc klasė
ALANAS ŽARDECKAS, IId klasė
ROKAS KAUŠAKYS, IIc klasė

III klasės

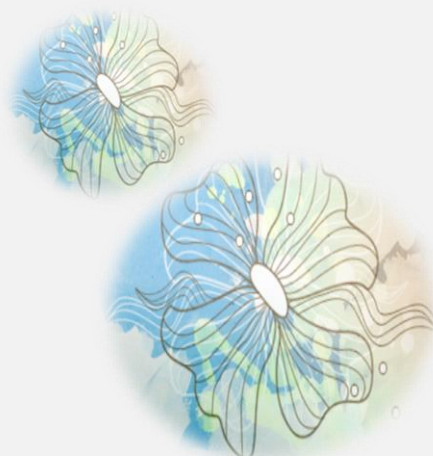
BRIGITA KULYTĖ, IIIb klasė – METŲ TREČIOKĖ

GABRIELĖ GRINKAITĖ, IIIa klasė
DOMINYKAS KRAUJALIS, IIIe klasė

IV klasės

JURGITA BRANDIŠAUSKAITĖ – METŲ KETVIRTOKĖ

ŠARŪNAS BABIČIUS, IVf klasė
AGNĖ ADAMONYTĖ, IVa klasė

Kodėl verta dalyvauti?

Trys balandžio pabaigos dienos Lietuvos jaunųjų filologų konkurso baigiamajame renginyje Kuršėnų Lauryno Ivinskio gimnazijoje tikrai neprailgo. Visas laikas prasmingas: atidarymo koncertas, įdomių asmenybių pasisakymai, etnografinė vakaronė, literatūrinis vakaras, edukacinė išvyka... Sunku viską įvardyti. Kalbos sekcijoje, kur su mumis dirbo mokslininkės Lietuvos edukologijos universiteto Lituanistikos fakulteto Lietuvių kalbotyros ir komunikacijos katedros docentės Laimutė Bučienė ir Daiva Vaišnienė, Valstybinės lietuvių kalbos komisijos pirmininkė, įgijau tiriamojo darbo patirties, sužinojau, kaip tinkamiau pristatyti tokio turinio darbus. Buvo įdomu klausytis apie kalbos kultūros, leksikos, stilistikos darbus, dalyvauti diskusijose.

Iš tiesų džiaugiuosi, kad turėjau galimybę dalyvauti tokia konkurse: išmokau daug naujų dalykų, kuriais galėsiu puikiai pasinaudoti išėjusi iš mokyklos, rašydama mokslinius, tiriamuosius darbus. Taip pat susidraugavau su įdomiais, kūrybingais moksleiviais iš visos Lietuvos bei susipažinau su skirtingų etnografinių regionų įspūdingomis vietovėmis – Kuršėnais ir Naisiais.

Jeigu tik yra noro ir galimybių, visiems gimnazistams siūlau dalyvauti tokio pobūdžio konkursuose. Jie yra daug įdomesni, nei gali pasirodyti pradžioje. Esu dėkinga manė konsultavusiai lietuvių kalbos mokytojai Emilijai Gedraitienei, kurios paskatinta ir rašiau darbą apie Šiaurės Lietuvos leksiką pagal M. Katiliškio romano ištrauką.

Jurgita Brandišauskaitė, IVa klasė

Ateitininkai renginį skyrė Pašvęstojo gyvenimo metams

Balandžio 17–18 dienomis gimnazijoje vyko ateitininkų renginys: „Visuomet džiaukitės Viešpatyje“. Renginys buvo skirtas Pašvęstojo gyvenimo metams, todėl jame dalyvavo kunigas Domingo ir šv. Mergelės ir Kankinės Kotrynos kongregacijos sesuo Kristina. Taip pat į mūsų gimnaziją atvyko ir Panevėžio krašto ateitininkų kuopos.

Juozo Miltonio gimnazijos šv. Kotrynos Aleksandrietės kuopos nariai parodė spektaklį „Pašvęstojo gyvenimo pavyzdžiai istorijoje“, o kunigas Domingo pasidalino su mumis Pašvęstojo gyvenimo patirtimi ir aukojo šv. Mišias.

Kiekviena kuopa buvo paruošusi po prisistatymą, kurio formą galėjo rinktis laisvai. Po prisistatymų organizavome trijų etapų viktoriną, ieškojome paslėpto lobio, dalyvavome įvairiose estafetėse, žaidėme žaidimus, šokome diskotekoje ir žiūrėjome filmą.

Šeštadienio rytmetį dirbome grupėse – pynėme draugystės apyrankes, rašėme linkėjimus vieni kitiems. Dvi dienos pralėkė taip greit ir su naujais draugais teko atsisveikinti... Lauksime kitų susitikimų...

Šv. Kotrynos Sienietės kuopos globėja Dalia Tabokienė

Viktorina „Apie save ir apie kitus“

Jaunieji muziejininkai Tarptautinę muziejų dieną paminėjo pakvietę gimnazijos bendruomenę dalyvauti viktorinoje „Apie save ir kitus“, kuri buvo susieta ir su Etnografinių regionų metais. Dalyvauti galėjo trijų asmenų komandos. Smagu, kad turėjome keturias komandas, pirmadienio popietę susirinkusias į muziejų. Žaidimą sudarė trys turai po 10 klausimų iš mokyklos, muziejaus istorijos, šalies muziejų įdomybių. Viktoriną pristatė Jaunosios muziejininkės – Akvilina Stankevičiūtė, Diana Kavaliauskaitė, Olivija ir Ovidija Barzdaitės. Vadovei Emilijai Gedraitienei ir muziejininkei Akvilinai pristačius žaidimo seką, buvo pateikti klausimai. Prasidėjus pirmajam turui, visi palinko prie lapų, akis pakėlę tik dairėsi, ar aplink, tarp eksponatų, nėra atsakymų užuominų.

Greičiausiai į klausimus atsakė komanda „R3“. Papildomas ketvirtasis turas jau nieko nebelėmė, nes, kaip teigė vertinimo komisijos nariai Asta Novoruckytė, Emilija Tijūnonytė ir Tadas Kaunelis, nuo pirmojo turo išsiveržė paslaptinai pasivadinusį „R3“ komanda. Ji ir tapo viktorinos nugalėtoja. Antroji vieta atiteko „Skautų“ komandai, trečioji – „Fantastinio trejeto“ komandai, o „BAM“ liko ketvirti. Beliko iššifruoti, kas buvo tie išmintingiausiai žinovai. Tai trys asmenys – mūsų gimnazijos bendruomenės nariai. Mokytojai Vaidas ir Inga Ruliai su dukra pirmoje Marta Rulyte. Sveikiname juos. Kitos komandos surinko po panašų taškų skaičių. Visiems įteiktos Muziejaus

padėkos, suvenyrai, saldainiai. Pirmą vietą užėmusi komanda su švente pasveikino ir mus, muziejininkus.

Po viktorinos visų laukė staigmena – lietuvių kalbos mokytojos Danguolės Smalinskienės kūrybinio leidinio – plakato „Žalčio kelias“, skirto pasitikrinti nosinių balsei šaknyje rašybos įgūdžius, pristatymas. Mokytoja paaiškino, kodėl rengė tokį darbą, kaip juo galima pajvairinti ir laisvalaikį, ir pamoką. Trys dalyviai net pabandė pakeliauti, „Žalčio keliu“. Taigi, renginys gimnazijos muziejuje ne tik skatino prisiminti, pagalvoti, susieti, bet ir parodė galimybių kitaip mokytis.

Jaunoji muziejininkė Rugilė Kvederaitė, IIc klasė

Konkursas „Muzikinė mintis“

Balandžio 23 dieną mūsų gimnazijoje vyko Panevėžio miesto mokinių dainos konkursas užsienio (antrąja) kalba „MUZIKINĖ MINTIS“. Konkurso tikslas – užsienio kalbų populiarinimas ir Panevėžio miesto moksleivių meninės saviraiškos skatinimas. Konkurse dalyvavo VIII pagrindinių mokyklų – IV gimnazijų klasių atlikėjai iš J. Balčikonio, J. Miltinio, „Minties“, Vytauto Mikalausko menų gimnazijų ir „Vilties“ pagrindinės mokyklos.

Nugalėtojai buvo apdovanoti prizais ir diplomais, o visi dalyviai pamaloninti padėkomis ir saldumynais. Pirmąją vietą komisija skyrė J.

Balčikonio gimnazijos mokinių grupei „Samovarčiki“. Antroje vietoje – Vytauto Mikalausko menų gimnazijos mokinė Rusnė Tušlaitė. Trečiąją vietą įvertinta J. Miltinio gimnazijos trečiokė Greta Šaduikytė.

Smagiai praleidome laiką, renginį vedė „Minties“ gimnazistai – Simona Klimovaitė ir Kazimieras Vaitkevičius.

Tai pirmas tokio pobūdžio renginys mūsų gimnazijoje. Viliamės, kad jis taps tradicinis.

Karolina Balčiūnaitė, IIIa klasė

Poezijos pavasarelis

2015

Kaip ir kasmet lietuvių kalbos mokytojos pakvietė į tradicinę poezijos pavasarėlio šventę, kuri šiais metais sutapo su Gyvybės dienos renginiais. Gal todėl ir žanras pasirinktas – akrostichas, po kuriuo slėpėsi žodis **GYVENIMAS**. Iš tiesų, o kas gi yra svarbiau už gyvenimą? Visiems aišku, kad verta susimąstyti ties šiuo žodžiu, todėl tekstus kūrė visų klasių mokiniai. Įdomu ir tai, kad poezijos kurti buvo pakviesti ir kaimyninių mokyklų – „Ąžuolo“ ir M.Karkos pagrindinių mokyklų kūrėjai. O pastarosios mokyklos dailininkai savo piešiniais labai pagyvino akrosticho parodą, kuri puikavosi didžiajame skelbimų stende.

Įdomiausius akrostichus sukūrė IVa klasių mokinės – Milginta Kazlauskaitė, Monika Antiucovaitė, Domyka Jundulaitė; trečiokės – Eva Švedaitė, Akvilė Steponavičiūtė; antrokai – Emilė Tomkevičiūtė, Vytautas Kaktinas, Gintarė Ivanauskaitė; pirmokai – Marta Rulytė, Eglė Morkūnaitė, Jonas Ruzas, Eglė Grigaitė. Jie ir tapo laureatais, buvo apdovanoti Padėkos raštais. Padėkos buvo įteiktos ir kaimyninių mokyklų kūrėjams.

Gražus ir nepakartojamas,
Ypač, kai turi ką papasakoti.
Viena akimirka, kuri suteikia džiaugsmo,
Ekperimentai, kurių niekada nepamiršim.
Naminė kava, kuri garuoja ant stalo,
Ir mylimojo bučiny, kurį prisiminsi ilgai.
Mintys, kurios nepalieka tavęs,
Atminimai, kurių nepamirši,
Svajonės, kurios dar išsipildys.

Emilė Tomkevičiūtė, IIb klasė

Gyvenimas yra gražus,
Yra jis nuostabus.
Vertink tu jį –
Esi gyvenimo svarbi dalis.
Naudokis duota proga,
Imk viską, ką gali.
Mylėk save, mylėk kitus,
Apglėbk pasaulį gerumu,
Svajok – ir bus jis nuostabus.

Jonas Ruzas, Id klasė

Gyvenimas – tai menas
Ypatingas, nes nežinomas,
Vienišas, nes laikinas,
Einantis nesustabdomu laiku.
Niekada nestovintis vietoje,
Ir nuolat besikeičiantis.
Mokantis mus, kaip gyventi,
Apgaulingas, kad patys išmoktume.
Supratingas, kad išmoktume atleisti.

Domyka Jundulaitė, IVa klasė

Respublikinis konkursas „Gyvybė – dovana, branginkime ją“

Respublikinio rašinių konkurso „Gyvybė – dovana, branginkime ją“, skirto Gyvybės dienai, nuostatai buvo paskelbti prieš du mėnesius. Todėl sulaukta 50 darbų, 34 darbai atsiųsti iš kitų mokyklų – iš visos Lietuvos etnografinių regionų: Dzūkijos, Suvalkijos, Žemaitijos, Rytų Aukštaitijos. Darbų sulaukta iš didžiųjų miestų: Vilniaus, Kauno, Klaipėdos. Trečdalis buvo mūsų gimnazistų kūryba. Komisija, vadovaujama mokytojos Emilijos Gedraitienės, perskaitė ir nustatė, kad darbai labai saviti ir skiriasi autorių pasirinktu žanru, argumentavimo kryptingumu, nes vieni yra analitiniai ar samprotaujamojo tipo, rašyti publicistiniu stiliumi, kiti – pasakojamojo, refleksinio tipo, atskleidžiantys autoriaus kultūrinę ir socialinę kompetenciją, dar kiti išsiskiria meniniu įtaigumu, originalia individualia raiška.

Komisija išskyrė penkias darbų grupes pagal amžių. Gausiausiai darbų pateikė 10 /gimnazijų II klasių mokiniai, nuo jų mažai atsiliko 8-okai ir 12/gimnazijų IV-okai.

Nemažai prizų įteikta laureatams – svečiams, o mūsų prizininkai šie mokiniai.

Prizinė I vieta atiteko ketvirtokai **Jovitai Jasėnaitei** (mokytoja Nijolė Krivickienė) už įdomius labai kūrybiškus pastebėjimus gyvybės tema. Pasirinktas miniatiūrų žanras, jaučiasi brandaus žmogaus žvilgsnis, kalbėjime pereinama nuo gamtos gyvybės iki sielos gyvybės.

II vieta atiteko ketvirtokui **Rokui Charlampijevui** (mokytoja Emilija Gedraitienė). Charakteringa vyriška, sportiška autoriaus laikysena, remiamasi autoritetais, ugdančiais sveiko, vieningo, taikaus pasaulio idėją.

Dvi trečiosios vietos – **Karolinai Mikoliūnaitei** (mokytoja Adelė Samuolienė) už gyvybės prasmę suvokimą net liūdesio grožyje, kūrybišką perteikimą tikėjimu ateities pasaulio galimybėmis. **Megi Maradišvili** (mokytoja Emilija Gedraitienė) už pažinimo ieškojimą per savianalizę, apie atskleistą gamtos ir kultūros patirties svarbą ir įtikinimą, kad tai taikaus, atsakingo, pasaulio galimybė.

(tęsinys 10 psl.)

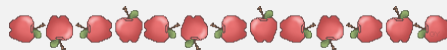
Tarp **prizinių 10/II** gimnazijos klasių **III vietos** – mūsų gimnazistėms **antrokėms Akvilinai Stankevičiūtei** už originalų rašinį, parašytą dienoraščio forma, kur pažvelgiama į praeities ir dabarties laiko dimensiją, senosios ir jaunosios kartos santykį, vertybes bei **Ernestai Lotužytei** už gražias, žodingas, nuoširdžias miniatiūras apie gyvybę (mokytoja Emilija Gedraitienė).

Pirmųjų klasių grupėje paskatintos šios mūsų gimnazistės - Vesta Petrauskaitė (mokytoja Eglė Noreikienė). Mąstoma apie žmogaus atsakomybę. Rūta Muškietaitė (mokytoja Daina Rasalskienė). Gražiai įvertinama gyvybės prasmė, siejama su įvairiomis idėjomis. Brigita Navickaitė (mokytoja Daina Rasalskienė) Darbe parodomas susirūpinimas žmogaus sąmoningumu.

Prizai nugalėtojams ir apdovanojimai buvo įteikti baigiamajame renginyje Lėlių vežimo teatre. Jame dalyvavo ir atvykusieji dalyviai iš Vilkaviškio, Kaišiadorių, Kuršėnų, Klaipėdos, Kauno rajono, Pasvalio bei Panevėžio miesto. Renginį vainikavo gimnazijos pirmokų skaitomos ištraukos iš kūrinių apie gyvybę, Panevėžio Kraujo centro atstovų sveikinimas bei prizai, o taip pat J.Urbšio visuomeninės minties ir kultūros centro atstovės, buvusios mūsų mokyklos mokinės Viktorijos Polzunovaitės sveikinimas bei miesto švietimo skyriaus specialistės Aušros Gabrėnienės sveikinimas. Visi dalyviai gavo po obuolį – gyvybės simbolį. Tuo pat metu buvo įteikti prizai bei padėkos ir akrostichų konkurso nugalėtojams. Po oficialiosios dalies visus džiugino „Minties“ gimnazijos dramos būrelio spektaklis „Uždary durų naktis“.

- ← Pirmokų skaitomos ištraukos.
- ↓ Viktorijos Polzunovaitės sveikinimas.
- ↓ „Minties“ II-okai džiaugiasi įvertinimais.
- ↓ Apdovanojami „Ažuolo“ pagrindinės mokyklos akrostichų kūrėjai.

Literatūrinis puslapis

Laureatė, rašinio konkurso apie Gyvybę prizininė Jovita Jasėnaitė, IVb klasė

Gyvenimo spektaklis

Žmogus – būtybė, kuri gali būti laisva arba tarsi uždaryta stikliniame inde, tai yra, vieni gali išreikšti save visiškai, kiti varžosi ir gyvena atitinkamuose rėmuose, kurie duoda griežtumo ir neleidžia paklysti, bet argi toks gyvenimas nenuobodus? Visi turime teisę būti tuo, kuo norime. Daryti tai, kas mums sekasi geriausiai, bet... Gyvenimas ir yra toks

Liūdesio malšinimas...

Susimąstymas...

Kartais pagalvoji, kodėl tas liūdesys toks niekinančiai "didelis"?

Mes, žmonės, irgi didūs, galime daug, bet kartu nieko. Kaip B.Paskalis yra pasakęs: „Niekas, palyginus su begalybe, viskas palyginti su niekuo tarp nieko ir visko“.

Tai priklauso nuo žmogaus būsenos ir jo paties, kokį liūdesį jis augina savyje. Taip, "augina", tai nėra laikina. Visi mes šypsomės, bet ir visi liūdim. Kad ir kaip būna liūdna, geriausia prisiminti viską, ką mes turime brangiausio. Taigi kokia ta liūdesio malšinimo piliulė.

Aišku, geriausia išsiaiškinti ir pagalvoti, ką mes turime, ko jokiais pinigais negalime įpirkti...

Ruduo – paslaptingas metų laikas

Rudens kvapas tvyro lauke. Greitai temsta, dar greičiau pasidaro šalta. Šis metų laikas tinka tokiems bohemiškiems žmonėms...

Visur tvyro niūrios spalvos. Kiek daug juodos spalvos aplinkui... Dažna lietaus... Po kurio visur telkšo balos: mažytės ir didelės. Visi susimąstę, paniurę, retas kuris šypsosi. Žmonės vaikšto miesto gatvėmis įsikniaubę į šalikus, apsimuturiavę, nešini savo rankose kavos puodeliais, kurios jau kaista nuo kavos ar karšto šokolado.

Geras žmogus nukenčia labiausiai

Susimąščiau...

Reikia pakeisti požiūrį į žmones, va, tada ir jie pasikeis.

Vis galvojau, kas labiau nukenčia: ar geras, ar blogas žmogus? Pasirodo, savo kailiu patyriau, kad geras. Kažin kodėl sunkiausias dalykus patiria geras žmogus?

Ogi todėl, kad jis taptų stipresnis. Ne veltui sakoma: „Blogas žmogus nepajaučia, kaip daro geram paslaugą“. Sakysit

dalykas, kad žmogus jame lyg lėlė marionetė: daro viską pagal aplinkybes, jau maždaug žino savo „spektaklio tipą“ ir vaidina jame toliau. Norėdami kažką pasiekti turime stengtis ir rodyti save kitiems, kad mes ne tušti žmonės ir savo vaidmenį gerai atliekame. Tai mūsų režisuojamas spektaklis, kuris nesibaigia 2 valandų trukme, o tęsiasi toliau - kol gyvename.

Aplankyti tas vietas, kuriose kažkada būdavo gera būti...

Įžvelgti gyvenime džiugius dalykus, kaip, pavyzdžiui, einantis vaikas, mažas mokinukas, klijuojantis dirbtinę tatuiruotę ant rankos. Taip miela jį stebėti, kaip jis įnirtingai bando ją gražiai užklijuoti - kiti nepastebėtų, o gal nepabrėžtų tokio dalyko...

Pasinerti į muzikos gelmes, įsirašius geriausios muzikos į grotuvą...

Stebėti gamtos pokyčius, tai yra, prisiminti, kaip gražiai ir pamažu gamta ruošiasi pereiti į kitą sezoną...

Galų gale atsisėsti ir pagalvoti, o kodėl aš liūdžiu? Juk man gera buvo, ir šypsotis šypsotis šypsotis...

Dauguma nelaimingi šiuo metų laiku, bet, manau, be reikalo. Jis gi toks paslaptingas. Tereikia į jį įsižiūrėti ir galime atrasti puikius dalykus... kaip medžių grožį. Manysit, kokie medžiai be lapų? Ogi labai gražūs. Jie parodo visus savo trūkumus ir privalumus. Kiekviena šakelė atskleidžia savo tikrą vaidmenį ant medžio. Gali pasirodyti juokinga ir kvaila, bet tik žmogus gali pajusti ir tai suprasti. O tiems, kuriems tai kelia juoką, tai tik juokas iš savęs...

- kokią? - Atsakysiu: savo blogiu jis jį „nušlifuoja“, kaip švitrinis popierius, ir tas žmogus tampa stipresnis, negu kada buvo.

Mus tėvai auklėjo, kad būtume geri, o kiti - patobulina, o ypač - gyvenimas. Jis padaro žmogų tokį, koks turėtų būti. Taigi lazda turi du galus, atminkit, kas daro bloga kitam, tam žmogui atsieina du kartus blogiau nei tam, kuriam keršijote be reikalo.

Vaikai su stiklinėmis akimis

Maži, mieli ir kartu nuostabūs žmonės būna labai tobuli, nes sugeba akimis parodyti pačius tikriausius jausmus.

Kažin kodėl?

Galbūt jie nėra suteršti ir dar turi visiškai švarias mintis?

Galbūt tai ,kad jie yra tiesiog mielos būtybės? Svarbiausia, kad iš jų akių plūsta pati tyriausia meilė.

Meilė žmogui...

Meilė sau...

Meilė tam, kas tikra ir nesuvaidinta...

Jie moka pajauti taip giliai ir gražiai. Tos akutės tiesiog žiba iš džiaugsmo. Gal kas ir nepatikės, bet akimis galima šypsotis. Suprasti. Pavyzdžiui, žiūrint į mylimą žmogų, jos pačios spindi su meile, nereikia dirbtinumo, tik tinkamos akimirkos ir tinkamo momento.

Akys yra sielos veidrodys. Jos išduoda viską. Net meluoti sunku, kai žiūri į akis, nes jos nekenčia melo. Apskritai, niekas nekenčia melo. Taigi mylėkime vieni kitus bei žaižaruokime savo gražiomis akimis ir spindėkime laime.

Kaip mes skirtingai suprantame džiaugsmą

Kiekvienas žmogus yra vis kitoks, tai, aišku, džiaugsmą jis supranta savaip. Vieniems džiaugsmas yra laimėjimas loterijoje, draugų ar artimų vestuvės, gauti dovanų be progos..

O man džiaugsmas – tai kažkas tobula. Paprasti dalykai, kurių dauguma niekas nevertina, nes jiems svarbu materialūs dalykai. Galiu džiaugtis kad ir guminukų pakeliu, mamos šypsena, draugo apkabinimu, menkiausiu pagyrimu, kaip tu šiandien gražiai atrodai, miela žinute, sukurtais mintimis, kurias galiu išsakyti kitiems ir jie tai vertina. Geriausia džiaugtis esamai realiais dalykais, tai džiugina žmogaus sielą – kad ir tas pats vabaliukas, kuris gyvena ir džiaugiasi, kad gali gyventi.

Sielos šešėliai

Visi mes esame skirtingi, visi mokame skirti gėrį nuo blogio ir visi mėgstame save vertinti tik gerai, net per gerai, lyg būtume kokie šventieji. Susimąstykim... taip nėra, juk žmogus turi būti visoks, tai reiškia, kad jis turi patirti visko, net tapti nuodėmingas.

Na, aš nerašysiu apie tai, kaip būti ar tapti krikščioniškam ir nedaryti nuodėmių, tai ne man. Nuodėmės, kurios yra užsilikusios mummyse iš anksčiau, primena apie savo egzistavimą ir būtį. Primena kiekvieną gyvenimo tarpsnį ir momentą. Norime to ar ne, jos gyvena mummyse, mūsų sąmonėje. Tad tenka susitaikyti su tuo. Tad, žmogučiai, nedarykite to, dėl ko paskui „užsigrauztumėme“ savo sielas.

Migla apgaubusi visą žemę. Bandydama kažką įžiūrėti, tik varginu save. Tamsa pamažu apgaubia žemę. Tvyro mirtina tylą. Lauke nėra gyvos dvasios, tik slogus ir tuščias oras. Man darosi šalta...

Lūpos pradeda mėlynuoti, šiurpuliukai bėgioja po visą kūną. Įkvėpiau tyro ir kartu ledinio oro. Oras..

Akių vyzdžiai išplėsti. Girdžiu!!! Taip, girdžiu, kaip migla traukiasi, bet tai laikina. Pro burną eina garai. Drebu. Einu iš čia. Čia manęs niekas nešildo. Beeidama pagalvoju: o gal ta tylą nėra tokia bauginanti?..

Minčių išdėstymas ant kitokio lapo

Žiūriu, kaip slysta iš po kojų žemė...

Pilki šešėliai toluoj pradingsta it dulkės. Geriau užsimerkti, užsimerkus galvoti, kas buvo ne taip.

Kodėl kartais yra taip, o ne kitaip?

Kodėl realybė būna tokia skaudi, o svajonės tokios saldžios?

Kodėl žmonės tokie kerštingi?

Visa tai ir daugiau klausimų galima užduoti sau, bet tai liks tik klausukai.

Būna dienų lyg tyčia, kad vieni kitų nesuprantam, o gal nenorim suprasti. Pykstam, baramės, keikiam. Užmirštam... Žmogus yra sutvertas gėriui kurti, o ne būti marionetė blogio kompanijoje. Įžvelkim gėrį net ir pačioje bjauriausioje situacijoje. Tada viskas atrodys labai paprasta. Gyventi norėsis dar ir dar...

Dienoraštis, kurio nerašau

Mėgstu knaisiotis senų rakandų krūvose. Gal kai kam keistas tas mano pomėgis. Bet toks jis yra. Daugelis mano bendraamžių kažką kolekcionuoja: vienas renka etiketes nuo mobiliųjų telefonų instrukcijų pakuočių, kitas – picų pardavimo akcijų reklamas, o suolo draugė – nagų lako etiketes... Tik man visa tai atrodo nereikšminga ir nereikalinga. Vis ieškau giliųjų prasmių, kaip juokiasi mano tėtis. Todėl ir užsikabarojau ant aukštelio. Mane ta vieta traukia kaip užkerėta: čia viskas dvelkia paslaptimis, užmena daugybę klausimų... Bandau atkapstyti tai, rasti atsakymus...

Vėl akys užkliūva už seno odinio lagamino. Dar jo nebuvau pravėrusi, nes užrakintas. Spynelė mažutė, bet nė vienas bandytų raktų netiko.

– Ei, Ryti. Padėk, – šaukiu broliui.

– Vėl užsikabarojai? Pati ir nulipk.

– Ne, nulipt ir pati moku. Užlipk čia su tais visais raktais, kurie kabo prie durų ant vinies.

Brolis paklusniai švysteli raktus. Greitai ir plaukų kuodas pasirodo. Jis visada skuba...

– Ko nori? Mama vėl barsis, kai pasirodysi tokia murzė nuo tų dulkių. Kokį čia *čėmodanę* išsitraukei?

– Atrakink. Tu specas, visada tau viskas išeina.

Rytis bando mažuosius raktus. Su trečiuoju pavyksta – atšoka spyruoklė, brolis pakelia lagamino dangtį:

– Dabar tavo stichija. Bent pusdienį bus ramybė.

Čiau.

O mano dėmesį patraukia krūvelė sąsiuvinį. Atsiverčiu pirmąjį. Tai mokyklinis dailėraščių sąsiuvinis. Bet kitame lape įdėtas išplėštas puslapis. Kas čia?

2015 m. rugsėjo 15 d.

Šiandien ta diena, kai mano seneliui būtų suėję 120 metai. Visa šeima minime šią dieną, nes tai svarbi diena, ne tik jo gimimo, bet ir grįžimo iš karo. Dabar ir aš jau senelis, tačiau puikiai prisimenu, kaip man, dar mažam vaikui, senelis pasakodavo įvairias istorijas iš karo kasdienybės. Na, taip, gal šios istorijos ir buvo kiek per žiaurios vaiko ausims, tačiau senelis nieko neslėpdavo, nepagražindavo, rėždavo tiesą, nes norėjo, kad aš suprasčiau, ką reiškia gyvybė. Ne kartą ir ne du vis kartojo apie gyvenimo svarbą. Tikriausiai norėjo, kad apie tai kada nors papasakočiau kitiems. Juk ne viską galėjo įvardyti, atvirauti svetimiems.

Lygiai prieš 95 metus mano senelis grįžo iš karo. Tada manęs dar nebuvo, tačiau iš močiutės pasakojimų žinau, kad visi buvo praradę viltį pamatyti senelį. Viena močiutė giliai širdyje tikėjo, kad dar išvys savo vyrą. Ir 1918 metais įvyko stebuklas grįžo jos mylimas vyras – Juozas. Po poros metų gimė mano tėvas – Jonas. Jam taip pat teko paragauti karo skonio. Na, 1950 metais gimiau ir aš. Nuo pat pirmų dienų mane supo mylimi ir artimi žmonės, kurie rūpinosi manimi ir saugojo. Man šiek tiek paaugus, senelis visą savo laisvą laiką praleisdavo su manimi. Nors buvau dar mažukas, jis man vis kartodavo, kad labiausiai reikia saugoti ir branginti vieną dalyką – gyvybę. Bet tikriausiai aš buvau dar per jaunas tai suprasti. Mano mylimas senelis visada pasakodavo ir pasakodavo apie nutikimus, patirtus karo lauke. Tiesa, jie buvo vaikui baisūs, nes dažniausiai pasakodavo apie savo geriausio draugo netektį. Karo lauke jo geriausias draugas žuvo, tiesiai užlipęs ant minos. Net šautuvas nuo smūgio seneliui buvo nublokštas iš rankų. Ir jis nieko negalėjo padaryti – tik nusibraukti purvą, atsistoti ir išvysti vaizdą, kurį nešiojosi atminty visą likusį gyvenimą. Todėl ausyse skamba senelio žodžiai: “Karas yra žiaurus ir negailestingas dalykas. Jame negailima žmogaus, apskritai gyvybės...” Aš jo žodžius išklausydavau, bet ne viską suprasdavau.

Vieną dieną senelis išėjo ten, iš kur jau niekada negrįžtama.

Tik po kelerių metų aš supratau tų žodžių prasmę.

Supratau, kai netekau mylimo ir artimo žmogaus. Dabar ir aš turiu anūką, kuriems pasakoju apie savo senelį. Perpasakoju jo įvairias istorijas ir, žinoma, skatinu gyventi taikiai.

Apsidairau... Atrodo viskas pasikeitę, viskas nebe taip kaip iki šiol. Šis dienoraščio fragmentas mane sužavėjo, pakeitė mano mąstymą į viską, kas supa aplink mane. Man buvo keista, kad tiek laiko šis sąsiuvinis pragulėjo nepalietas ir dar su tokia svarbia informacija. Juk tai mano šeimos likimas. Man visada buvo įdomu domėtis senais daiktais, bet kad tokį radinį rasiu savo namų palėpėje, tikrai nesitikėjau!

Dabar ir aš supratau, kad mes gyvybės iki šiol nevertiname, o juk tai taip svarbu!

2015 metų nominacijų popietė bibliotekos bičiuliams

Gegužės 7 dieną po pamokų skaitykloje vyko tradicinė bibliotekos bičiulių nominacijų popietė. Dėkojame visiems susirinkusiems į šią nominacijų popietę. Pirmiausia, visi knygų mylėtojai pasveikinti su Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena. Pasidžiaugta, kad turime savo nuostabią kalbą, tiek daug įdomių knygų ir visi jas galime su malonumu skaityti.

Paskelbtos šių metų bibliotekos bičiulių nominacijos. **Daugiausiai knygų** šiais mokslo metais **perskaitė Illa klasė**. Jai skirtas specialus prizas.

„**Geriausios skaitytojos mokytojos**“ nominacija šiemet atitenka **mokytojai Danguolei** (Kairienei). Mums labai gražu, kai į biblioteką per visas mokinių atostogas pasiimti knygų mokytoja ateina kartu su savo paaugle anūke. Skaito abi ir kiekviena turi savo nuomonę apie perskaitytas knygas. Visus nominantus norime pradžiuginti ir **specialiais saldžiais prizais**.

Išrinktas daugiausiai knygų perskaičiusių gimnazistų penketukas. „**Geriausio skaitytojo**“ nominacijos gimnazistams: **Dovilei** (Vasiliūnaitei, Id), **Martai** (Rulytei, Ib),

Gabrielei (Rauckytei, Illc), **Akvilei** (Mažeikaitei, Illa), **Brigitai** (Navickaitei, Ib).

Nominacija „**Ypatingas skaitytojas**“ įteikta **mokytojai Daivai** (Gronskienei), už nuolatinį poreikį perskaityti naujus laikraščius.

Nominacijų „**Atkaklusis internautas**“ nusipelnė **mokytoja Jovita** (Ivanauskienė) ir **Mantas** (Matevičius, IV c).

Nominacija „**Lankytoja, be kurios sunku gyventi**“ mokytojai **Adelei** (Samuolienei).

„**Ištikimo partnerio**“ nominacija skirta **mokytojai Eglei** (Noreikienei) už ne pirmą dalyvavimą bendruose skaitymo projektuose. „**Kūrybiškiausio partnerio**“ nominacijos garbingai nusipelnė **mokytoja Daina** (Rasalskienė). „**Metų projekto**“ nominacija įteikta **mokytojai Jolantai** (Simonavičienei) už bendrai vykdomą projektą „**Sėdmaišiai bibliotekai**“.

Net trys žmonės verti „**Bibliotekos bičiulio**“ nominacijų. Tai **mokytoja Zita** (Morkūnienė) už geranoriškai dovanojamus savo šeimos prenumeruojamus žurnalus „**Veidas**“. Ruošiant nominacijų programą, įgarsinant renginiuose knygų ištraukas, neatsisako padėti **mokytoja Ligita** (Dauderienė). Ir **mokytoja Inga** (Rulienė) už nuolatinę pagalbą bei informacijos apie bibliotekos veiklą skleidimą.

Nominaciją „**Auksinis balsas**“ skirta **Akvilina** (Stankevičiūtei, Ilc) už įgarsintą knygos ištrauką bibliotekos renginiui. „**Metų korespondentės**“ nominacijos įteiktos **Ivetai** (Gelžinytei, Ild) ir **Letai** (Remeikytei, Ild) už to paties renginio paviešinimą gimnazijos ir „**Skaitymo metų**“ internetinėse svetainėse. Nominacijos „**Metų talentas**“ nusipelnė **Marta** (Rulytė, Ib) už paveikslą, kuris puoš naują knygų pristatymą. Nominacija „**Bibliotekininkų džiaugsmas**“ priklauso **Tadui** (Kauneliui, Ilc) už patikumumą ir begalinį pareigos jausmą.

Nuotraukoje – geriausi 2014/2015 m. m. skaitytojai.

Populiariausių knygų **10**-tukas:

- Sachar L. **Duobės**.
- Račickas V. **Nebaigtas dienoraštis**.
- Forman G. **Jeį pasilikčiau**.
- Perkins S. **Lola ir vaikinai iš gretimo namo**.
- Redmerski J. A. **Beveik niekada**.
- Jokštaitė K. **Karta SOS**.
- Oliver L. **Panika**.
- James R. **Saldi kančia**.
- Lowry L. **Siuntėjas**.
- Hinton S. E. **Autsaideriai**.

Keliaujame

Lenkija, menanti skaudžią praeitį, šiandien žavi ramybe

Vieni numigę vos kelias valandas, kiti išvis nesumerkę akių, ankstų gegužės 8-osios rytą patraukėme mūsų kaimynės Lenkijos link. Pirmąją kelionės stotelę – garsųjį Adolfo Hitlerio bunkerį „Vilko irštva“ pasiekėme tikrai ne greitai. Daugelis „Vilko irštva“ žino todėl, kad kartą čia buvo nesėkmingai pasikėsinta į patį A. Hitlerį. Mūsų ekskursantai atsargiai sekė gidę Skirmantę siaurais ar plačiais miško takeliais ir klausė pasakojimų apie karininkų gyvenimą didžiuliuose blokuose. Fotografijos mėgėjai tuo tarpu įamžino įdomius vaizdus: po visą teritoriją išblaškytus milžiniškus betono luitus, sugriautus pastatus, apsamanojusius įėjimus ir sienas.

Pamažu artėdami prie Gdansko miesto, užsukome ir į kitą visiems girdėtą vietą – Marienburgo pilį. Marienburgo pilį XIII a. įkūrė kryžiuočių ordinas, o dabar tai viena didžiausių ir geriausiai išlikusių viduramžių architektūros pavyzdžių. Pilis yra įtraukta į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą ir stebina savo didingumu, paslaptimi ir iškilmingumu. Pasivaikščioję tvirtovės koridoriais ir apžiūrėję karališkus kambarius, pasidarėme bendrą nuotrauką.

Sužavėti pasakojimais apie riterius ir jų mūšius, patraukėme į paskutinę pirmos dienos stotelę – Vesterplatę, Lenkijos pajūrio ruožą, kur prasidėjo Antrasis pasaulinis karas. Čia vokiečiai užpuolė draugiškai juos norėjusius pasitikti lenkų karius.

Išaušus naujam rytui, susiruošėme apžiūrėti gražųjį Lenkijos uostą – Gdanską. Miestas skaičiuoja jau daugiau nei tūkstantį metų ir išsiskiria įdomia architektūra: siaurais, keliaaukščiais namais miesto centre, ištaigingomis bažnyčiomis ir mielomis siauromis gatvelėmis. Paėjęjome Karališkuoju keliu, užlipome daugiau nei 400 laiptelių į Šv. Mergelės katedrą ir iš viršaus pasigrožėjome Gdansko panorama, pasivaikščiojome miesto prieplaukoje.

Netrukus nenoromis palikome mus sužavėjusį Gdansko senamiestį ir nuvykome į Sopotą – kurortą, įsikūrusį visai šalia Gdansko, prie pat jūros. Buvo smagu pamatyti „Kreivąjį namą“, suvalgyti gidės rekomenduotų skanių lenkiškų ledų ir pasivaikščioti Baltijos jūros pakrante.

Paskutinę kelionės dieną, skubėdami namo, aplankėme garsią Štuthofo koncentracijos stovyklą, kurioje žuvo apie 60 tūkst. įvairių tautybių žmonių. Kadaiše čia buvo įkalinta daugybė žinomų Lietuvos asmenybių, vienas jų – rašytojas Balys Sruoga. Savo romane „Dievų miškas“ jis aprašė Štuthofo koncentracijos stovyklą ir savo paties skaudžius išgyvenimus.

Ekskursija po Lenkijos garsiąsias vietas buvo labai įdomi ir stebinanti. Parsivežėme daugybę neužmirštamų įspūdžių, gražių nuotraukų ir keistų suvenyrų (keli gimnazistai susigundė mediniais kardais iš Marienburgo pilies ☺). Dėkojame kelionės vadovui, mokytojui V. Ruliui, taip pat jau ne pirmą kartą mus į kelionę lydintičiai gidei Skirmantei, mokytojoms ir visiems gimnazistams keliaavusiems kartu.

Marta Rulytė, Ib klasė

Akcija

„Žinutė bibliotekai“

Balandžio 23–29 dienomis visose šalies bibliotekose vyko Nacionalinė bibliotekų savaitė (NBS). Jos tikslas - parodyti bibliotekų vaidmenį informacinėje visuomenėje. Daugelis Panevėžio miesto mokyklų bibliotekų taip pat aktyviai dalyvavo jubiliejinėje 15-ojoje NBS. Buvo parodų, knygų pristatymų, skaitymų, edukacinių pamokų bei kitų renginių.

„Minties“ gimnazistai buvo pakviesti dalyvauti akcijoje „Parašyk žinutę bibliotekai“. Jos metu kvietėme glaustai parašyti apie savo gimnazijos biblioteką: jos viziją, pasiūlymus, palinkėjimus, kritiką...

Sulaukėme netikėtai daug žinučių. Jas paskatino parašyti lietuvių kalbos mokytojos bei informacinių

technologijų mokytoja Inga. Jose maloniai nustebino geri atsiliepimai. Supratome kiekvieną užuominą, pajuokavimą. Ypač vertiname visus gautus pasiūlymus ir patarimus. Kiek priklausys nuo mūsų pačių, pasistengsime juos įgyvendinti. Ačiū už gražius žodžius. Geri žodžiai įkvepia geriems darbams.

Bibliotekininkės

Sportininkų pasiekimai

Sėkmė smiginio varžybose

Kovo 12 d. Panevėžio miesto moksleivių smiginio varžybose dalyvavo mūsų gimnazijos merginų ir vaikinų komandos. Merginų duetas – Brigita Kulytė (IIIb) ir Ieva Lukoševičiūtė (IIIf) iškovojo IV vietą, o vaikinai – Paulius Dijokas (IIc) ir Matas Žvirblis (IIIb) – čempionų taurę ir galimybę atstovauti Panevėžio miesto moksleiviams finalinėse Olimpino festivalio varžybose Šiauliuose. Išvykoje vaikinai išmėgino rankos taiklumą su stipriausiais Lietuvos dartų klubų žaidėjais ir pateko į geriausių Lietuvos moksleivių 16 - tuką. Sveikiname!

Danutė Anciukevičienė, kūno kultūros mokytoja

*Matas Žvirblis (IIIb)
Paulius Dijokas (IIc)
Ieva Lukoševičiūtė (IIIf)
Brigita Kulytė (IIIb)*

Laikraščio „Pertrauka“ numerį išleido ir platino Panevėžio „Minties“ gimnazijos jaunieji korespondentai.
Redaktorė: lietuvių kalbos mokytoja Janina Gedvilienė. Maketuotoja: IT mokytoja Inga Rulienė. Laikraštį padaugino Gintautas Gelžinis.
Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119
Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete: <http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/laikrastis-pertrauka>